

SKJENKEPOLITIKK

Åpningstider

Kan ikke forstå noe annet enn at det å forlenge åpningstidene for servering/skjenking av alkohol, må være feil.

Jeg er så "heldig" at min bopel er så nær "hovedtraseen" mellom øst og vest på Bryne at jeg får med meg det meste av det som foregår her, spesielt i helgene.

Da strøymer det på med folk som skal til sentrum her, eller ta toget videre, for så å komme i retur senere på natten.

Forskjellen på før og nå er at nå sitter mange av disse hjemme, og har vorskpiel, til ca kl 2300, før de går ut, da var vi nesten på veg heim.

Da er mange av dem så ruset at alle hemninger er vekke, det ser en på gangen, urneringen, og ikke minst den forferdelige brølingen og hærverket.

En kan jo begynne å lure på hvor det har blitt av vanlig folkeskikk, oppdragelse, osv. Det må være mulig både å gå ut og komme tilbake, når det måtte passe, uten å la det høres over alt at nå skal dere til eller fra byen?

Eller er det så tøft der ute nå at en må stive seg opp i forkant?

Har lenge lurt på om disse folkene får servering, uansett hva slags tilstand de er i.

Jeg kan muligens bli oppfattet som en gammel og sur mann. Gammel er jeg, men sur, nei langt der i fra.

Ha fortsatt en god sommer, og kos dere med passende mengde drikke.

ØIVIND RAVN HAGEN
Bryne

"Jeg er ikke sikker på om året som er gått, vil gi oss høyt score på vårt romslighetsbarometer."

Tor B. Jørgensen, biskop i Sør-Hålogaland, til Vårt Land

STAVANGER UNIVERSITETSSJUKEHUS

Dårlig renhold

Jeg vil med dette takke alle leger og pleiere på Stavanger sykehus for en rask og flott jobb da magen min slo seg vrang for ca en uke siden.

Det var smil og velvilje over alt, så på det området har jeg ingen ting å klage på, tvert om.

Men renholdet reagerte jeg på.

Det selskapet som har ansvaret bør lære sine ansatte hvordan en gjør rent, og spesielt på et sykehus. At det benyttes utenlandsk arbeidskraft er bra, men at ei jente vimser rundt med sprayflaske og feier litt rundt midt på gulvet på rommene med en tørrmopp, det holder ikke. Verst var det på toalettet, der var det to bøtter, en for tørkepapir, og en for brukte håndklær. Da jeg kom inn lå det brukte håndklær i bøtten, og da jeg fem dager senere var innom der for siste gang, lå de samme håndklærne der fortsatt.

På et sykehus er det ofte gamle skjøre folk som kanskje ikke alltid har like god styring på alt, det viste foran toalettet. Der ble tydeligvis også bare denne tørrmoppen brukt, for det som skulle vært vasket vekk, ble bare klint mer utover.

Det er vel økonomi, her som over alt ellers som er årsaken, det skal gå raskt, men her snakkes det ikke om et bilverksted, her er det svake, syke mennesker som skal bli friske som er til reparasjon.

JOHN BRATTELAND
Stavanger

Kulturlandskap

Vi må velja artar

► Har ein fått rotter i matskapet, er ikkje løysinga å utvida skapet og setja inn meir mat

Ute i naturen er det verkelegheita, kampen for å overleva og formeira seg som gjeld. Reven er på toppen av næringskjeda og har ingen fiendar i kulturlandskapet, bortsett frå sjukdom då. Når det gjeld kråka, så er det nesten bare hønsehauk som er ein reell fiende, men den er det jo heller lite av. Dette betyr at om ikkje vi menneske beskattar desse artane, så vil det bli uforholdsmessig mange av dei. I kulturlandskapet er det slik at vi må velja kvifor nokre artar vi ønskjer å ha, og drive forvaltning i høve til desse vala.

I eit innlegg i Aftenbladet set Jenny Rolness likskapsteikn mellom Norge og Europa ved å visa til europeiske studiar som konkluderer med at det er landbruket som er årsaka til tilbakegangen av vipe og andre kulturlandskapsfuglar, fordi tilbakegangen har falle saman med ei påstått intensivring av jordbruket. Men tilbakegangen har også falle saman med ei feilslått omlegging og modernisering av naturforvaltninga. I 2009 toppa ein «heile driden» med å vedta lov om biologisk mangfald.

Mangfald i form av skadedyr

Mange av dei bakkehekkande kulturlandskapsfuglane vi har eller hadde, toler ikkje dette biologiske mangfaldet i form av skadedyr som får formeira seg fritt. Desse fuglane kom hit og hadde framgang i kulturlandskapet som følge av at her var få fiendar og god næringstilgang. Svarthalespoven er eit godt døme på dette. Han kom til Jæren i 1969, og hadde framgang inntil nylig.

Jenny Rolness skriv at effektiv beskyttelse av sårbare artar bare kan oppnås gjennom freding og storskala-bevaring av deira leveområder og livs-

grunnlag. Etter mi meining vil slike tiltak ha liten eller ingen effekt. Kanskje til og med ein negativ effekt. Hugs at desse sårbare fugleartane hadde det heilt fint på jordbruksareal, heilt til summen av skadedyr vart så stor at det gjekk ut over hekkesuksessen. Fjernar ein jordbruket frå eit område, vil næringsinnhaldet og dermed mattilgangen i dette arealet reduserast slik at dei vert mindre attraktive for dei fuglane ein meinte å bevare. Det er ikkje utan grunn desse fuglane søker seg til dyrka og oppgjødsla jord. I så måte kan den reduserte gjødselbruken

i landbruket dei siste 10 -15 åra vera noko av grunnen til tilbakegangen.

Revebestanden vil auka

Dersom ein har eit skadedyrproblem i form av til dømes rotter som forsyner seg i matskapet, så er ikkje løysinga å utvida skapet og kjøpa inn meir mat. Då vil rottebestanden bare auke og det vil vera like lite mat att i skapet. Slik er det også dersom ein har eit skadedyrproblem i form av til dømes rev - løysinga er ikkje å utvida områda han finn mat på. Revebestanden vil då auka endå meir og hekkesuksessen til dei markhekkande kulturlandskapsfuglane vil forbli like dårleg.

MAGNE HELLELAND
Tjelta

«Utvider ein området reven finn mat på, vil revebestanden auka endå meir,» skriv Magne Helleland. FOTO: STEIN J. BJØRGE

Offshore

Vi ønsker ikke hotbedding

I en rekke aviser har det i det siste blitt framstilt som om oljearbeidere krever 600 kroner for å skifte på sin egen seng. Det er å snu saken på hodet.

Pendelen har snudd

Utgangspunktet i norsk arbeidsliv er at folk som må overnatte på arbeidsplassen tilbys en egnet seng og et eget rom. I den retningen har også utviklingen i norsk offshorevirksomhet gått gjennom mange år. Men den siste tiden har vi sett at pendelen har snudd. Stadig flere oljeselskap, med Statoil i spissen, har ønsket å spare penger på såkalt hotbedding. Det vil si at to må dele samme seng og lugar. Forskriften som regjeringen innførte fra 1. juli, slår fast at alle som deler lugar/rom skal få kompensasjon for dette.

Oljeselskapene sparer trolig om lag 4000 kroner per ansatt per døgn for alle som ikke får egen lugar. Dette gjør at vi finner det naturlig at de som står for denne innsparingen også er de som henter ut fortjenesten av dette, og derfor har organisasjonen Lederne overfor Statoil kommet med et krav som står i forhold. I tillegg mener vi det er naturlig at om man etter et 12 timers skift skal måtte begynne med å skifte på sin egen seng fordi noen andre har brukt den i mellomtiden, også får overtidsbetalt for dette.

Sin egen seng

Vi mener utgangspunktet på norsk sokkel bør være at hver enkelt ansatt har sin egen seng i sin egen lugar. Det er et minimum av privatliv man bør

kunne forlange når man er vekk fra familien og arbeider 12 timer i døgnet, to uker i strekk. De fleste skjønner at man ikke i like stor grad har et privatliv om man må dele rom/lugar med en annen person, selv om vedkommende ikke er tilstede samtidig.

Til slutt vil jeg understreke at Lederne, som organiserer mange ansatte på norsk sokkel, IKKE har kompensasjon for lugardeling eller overtidsbetaling for å re senger, som primærkrav. Vårt hovedkrav er at alle våre medlemmer, og alle andre som arbeider offshore, skal ha sin egen seng og sin egen lugar.

JAN OLAV BREKKE
Forbundsleder i Lederne

Debattinnlegg

sendes til debatt@aftenbladet.no
Kommentar: inntil 5000 tegn. Legg ved portrettfoto.
Hovedinnlegg: ca. 3500 tegn.

Underinnlegg: ca. 1700 tegn.
Kortinnlegg: 700-1100 tegn.
Alle lengder er inkludert ordmellomrom.

Kronikk

sendes til kronikk@aftenbladet.no
Lengde inntil 6000 tegn inkl. ordmellomrom.
Foto av forfatter legges ved.